

nyire jól és szépen egyezik irányadó történésköreink fölfogásával. Hiszen Várdy Béla — persze hosszas és alapos honi tanulmányok után — az Egyesült Államokban írta a könyvét, ahol a Duquesne egyetem professzora. S bár a szövegben ismételtlen, s az előszóban külön is nyugtázza, mennyi mindent köszönhet némely vezető honi történéseink (Pach Zsigmond Pál, Ránki György, Niederhauser Emil, Glatz Ferenc, Várkonyi Ágnes) segítségének és tanácsainak, teljes joggal hangsúlyozza azt is, hogy a végső interpretáció az övé, s nem egyezik szükségképpen az említettek véleményével. S csakugyan, a monográfia minden ízében erős és önálló történéz-észjárásra utal. A lényegbeli egyezés tehát fényes bizonyítéka, hogy — Pascal híres mondását parafrázeálva — az igazság Duquesne-en és Budapesten szükségképpen azonos. (*Modern Hungarian Historiography. New York, 1976. Columbia University Press.*)

VEKERDI LÁSZLÓ

